Stichting
Oecumenische
Vieringen
Eindhoven

SOVE
Seizoen 2019-2020

Jaarthema Leerhuis&Liturgie:
Driestromenland.
Joden, christenen en moslims

voorganger: ds. Theo Menting, Gendringen

Ontmoetingskerk, Eindhoven
7 december 2019

- **Aansteken kaars**
- **Stilte**
- **Lied: Hoe lang nog**

Hoelang nog? Waar, waarom? Wie?
Uit de diepte. Wat zou ik roepen? Heb genoeg geroepen.
Jou roep ik – in het holste van de nacht.
Ik roep 'Weer mij niet af – je zwijgt.
Zwijg me niet dood
Ik roep 'Verstoot mij niet zwijg me niet dood'.
Hoelang nog? Waar, waarom? Wie?
Uit de diepte. Jou roep ik in het holste van de nacht.

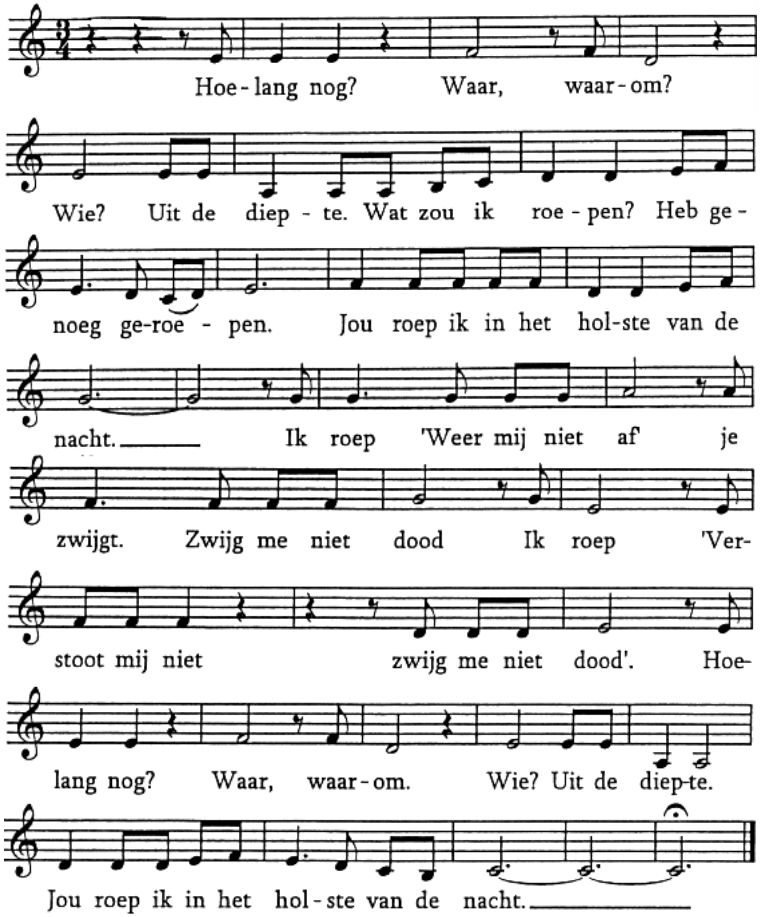

- **Kaars adventskrans**
- **Gebed**

In den beginne: Gij.
In den beginne: uw woord,
roeping, opdracht, bestemming.
In den beginne: licht
warmte, uitstralende gloed,
groeikracht, bloei honderdvoudig.
In den beginne: mensen
vlees en gebeente, zielen, stof van de aarde,
Gij die uitspande de hemel,
uitspreidde de aarde:
Roep 'licht',
dat de duisternis wijkt.

In uw Naam onze kracht:
zwakheid in kracht veranderd;
zwaarte, vertwijfeling, vrees
in hoop en lichtheid veranderd;
uw Naam is dat Gij ons kent,
dat Gij goed zijt in liefde,
groot in bevrijden.

- **Lied: Onze hulp, in de Naam van de Heer**

Voorzang:
Onze hulp in de naam van de Heer,
die hemel en aarde gemaakt heeft.

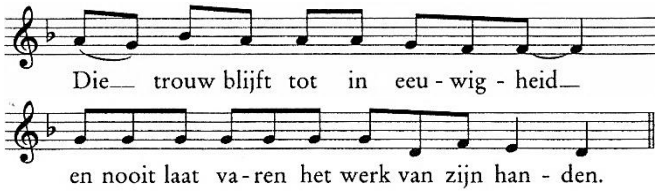

Voorzang:
Wend uw ogen naar mij, kom haastig mij helpen.

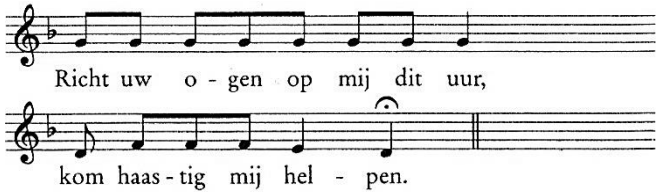

Koor:
Zie in duisternis uw ontelbare mensen,
Zie hun goede wil, hun wanhoop, onmacht, schuld.
Zie allen die leven op aarde, nietig, onzeker.

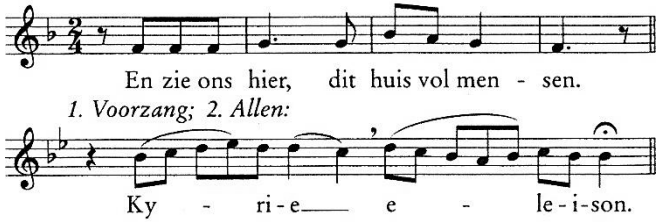

Koor:
Zie in morgenlicht uw ontelbare mensen,
allen voor eeuwig geboren;
zie hun levenswil, hun daadkracht, hoop en vrees,
hun kleine grote liefde.

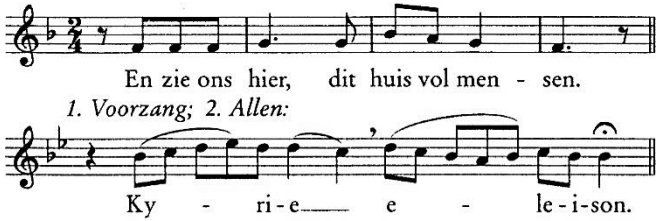

Koor:
Zie allen die leven op aarde, hun leven niet zeker,
arme, verworpene, vluchteling, vreemde,
zieken van lichaam, ontroostbare harten.

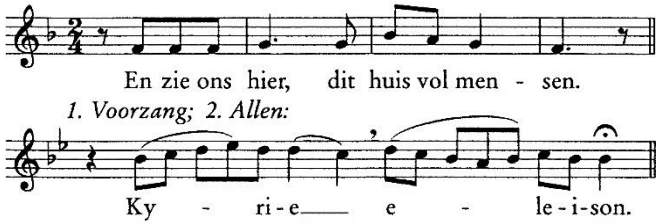

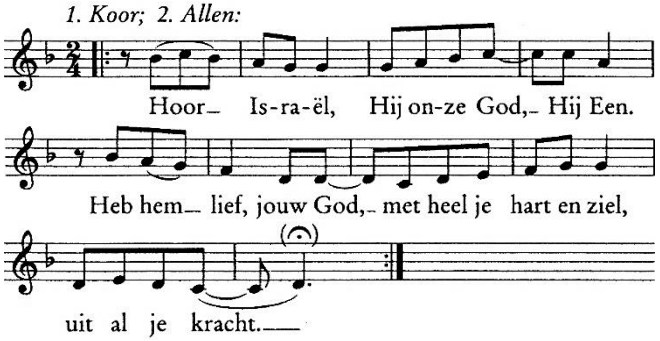

- **Vredewens**

  Tot vrede zijn wij allen geroepen
  omwille van deze aarde: vrede is jouw naam
  omwille van deze stad: vrede is jouw naam
  omwille van al je zusters en broeders: vrede is jouw naam.
  Wens elkaar die vrede toe.

- **Inleidend woord**

  Dienst van het woord.
  Voorlezing uit de Schrift
  die heilig wordt genoemd,
  het boek van de Naam van de levende God

  geschreven om ons te bevrijden,
  dat wij zouden leven in Hem -

  geschreven om ons te roepen,
  dat wij zouden leven in hoop -

  geschreven tot onze vreugde,
  dat wij in licht zouden leven,
  in liefde en trouw, als God -

  Hoor dan wat geschreven staat:

- **Lezing uit Exodus 3, 1-15**

Mozes was herder van de schapen
van Jitro, zijn schoonvader, priester van Midjan.
Hij dreef de schapen tot achter de woestijn
en kwam bij de berg van God, de Horeb.
Een bode van JHWH liet zich zien aan hem
in een vuur oplaaiende midden uit de doornstruik.
Hij zag: daar, de doornstruik brandend, lichterlaaie,
maar de doornstruik werd niet verteerd.
Mozes sprak:
O, laat mij dichterbij komen, ik zal het zien dit groot gezicht -
waarom de doornstruik niet opbrandt.
JHWH zag dat hij dichterbij kwam om te zien.
Toen riep God, midden uit de doornstruik.
Hij sprak:
Mozes, Mozes.
Hij sprak:
Hier ben ik.
Hij sprak:
Nader niet tot hier,
doe je sandalen van je voeten,
want de plaats waarop jij staat
is heilige grond.
Hij sprak:
Ik ben de God van jouw vader, ik,
de God van Abraham, de God van Izaäk, de God van Jakob.
Mozes borg zijn aangezicht,
hij vreesde naar God te kijken.
JHWH sprak:
Gezien heb ik, gezien de vernedering
van mijn volk dat in Egypte is,
en gehoord heb ik hun luid schreeuwen voor hun drijvers
en ik weet hun lijden.

Afgedaald ben ik
om te redden mijn volk uit de hand van Egypte.
Ik zal het opwaarts voeren uit dit land naar een goed wijd land,
naar een land dat overvloeit van melk en honing,
naar de plaats van Kanaäniet, Chittiet,
Amoriet, Perizziet, Chiwwiet, Jebusiet.
Nu, hier is het luid schreeuwen van de kinderen van Israël
tot mij gekomen
en ook heb ik de pijn gezien, hoe die van Egypte hen kwellen.
Ga dan nu,
ik stuur jou naar Farao,
leid mijn volk, de kinderen van Israël, uit Egypte weg.
Mozes sprak tot God:
Wie ben ik dat ik naar Farao ga,
dat ik de kinderen van Israël uit Egypte weg zal leiden?
Hij sprak:
Omdat ik zal zijn met jou.
En dit is het teken voor jou
dat ik je gestuurd heb, ik:
als jij het volk hebt uitgeleid uit Egypte,
zult gij God dienen bij deze berg.
Mozes sprak tot God:
Dan kom ik bij de kinderen van Israël, ík,
en dan zeg ik tegen hen:
'De God van jullie vaderen heeft mij naar jullie toe gestuurd' -
dan zeggen ze tegen me:
'Hoe is zijn naam?' -
wat zeg ik hen dan?
God sprak tot Mozes:
Ik zal er zijn zoals ik ben.
Hij sprak:
Dit moet je zeggen tot de kinderen van Israël:
'"Ik zal er zijn" heeft mij naar jullie toe gestuurd.'
En nogmaals sprak God tot Mozes:
Dit moet je zeggen tot de kinderen van Israël:
'JHWH, de God van jullie vaderen,
de God van Abraham, de God van Izaäk, de God van Jakob
heeft mij gestuurd.'
Dit is mijn naam voor altijd,
zo zal ik jullie gedenken van geslacht op geslacht.

- **Lied: Dit ene weten wij**

1. Koor; 2.3. Allen *m. M. Harinck/t. M. Roland Holst*

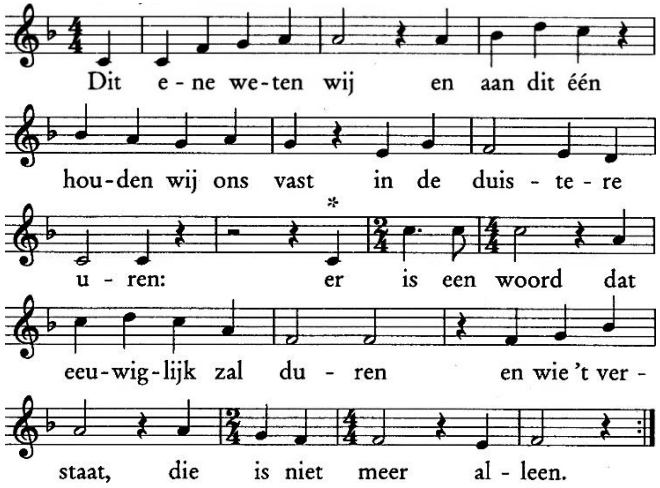

- **Overweging**

Bij onze oosterburen, en in meerdere landen, wordt niet zozeer je verjaardag gevierd, als wel je naamdag.
Geen Geburtstag, maar Namenstag.
Die dag was de feestdag van een heilige, naar wie je vernoemd was. Op 11 november bijvoorbeeld, st. Maarten, vierden alle Martins, Maartens, Martinussen en Tinussen hun naamdag. Op 24 juni, St. Jan de Doper, vierden allen Johannessen, Johnnies en Johans hun naamdag. Bovendien is dat ook nog het einde van de aspergetijd, maar da's een heel ander verhaal.

In onze lage landen was het gebruikelijker om de nieuwe wereldburger te vernoemen naar de grootouders of de ouders. Zeker in de reformatorische streken.
Door je naam word je bekend gemaakt aan den volke, je bent iemand en doordat je 'vernoemd' bent, sta je als vanzelf in de lijn der geschiedenis. Je draagt de naam van iemand, maar door jouw naam word je iemand.

Hoe is jouw naam?
Dat is de vraag die Mozes vandaag stelt aan de Eeuwige.
Zeg mij, hoe is jouw naam?
Wie ben je?

In de woestijn is Mozes, met de kudde van zijn schoonvader.
Achter in de woestijn, ver van huis, ver van wat vertrouwd is overzichtelijk, ver van zijn vrouw, zijn kind - en mijlenver van zijn volk, dat in Egypte lijdt.
Moet hij daar niet zijn? Bij zijn volk?
Maar wat kan hij daar doen? Een nietig mensje is hij, een mannetje alleen in een onmetelijke woestijn, zelf ook ten prooi aan angst en vertwijfeling.
Wat moet hij doen?

Het is een zware tijd voor Mozes, terwijl hij daar met zijn schaapjes rondzeult en niet weet waar het naar toe moet met zijn leven. Hij vecht tegen de hitte van de dag en de kou van de nacht, tegen de eenzaamheid, de tranen, de pijn -
Mozes voelde zich volstrekt verloren.

Maar toch, daar in die woestijn, terwijl zijn schaapjes liggen te dommelen, is Mozes verstild en gelouterd.
Daar, achter in de woestijn ligt de berg van God. De Horeb.
En dáár roept God hem.

Een braambos brandt, maar wordt niet verteerd.
Een engel verschijnt.
Vuur.

Het is een visioen. De schapen van zijn kudde zien waarschijnlijk niets anders dan de zon die vuurrood ondergaat achter de struiken.
Maar Mozes ziet meer.

Het braambos van zijn leven staat in brand en het wordt niet verteerd.
Een braamstruik heeft gedaante noch heerlijkheid,
de woestijn is ermee bezaaid en je kunt hem nergens voor gebruiken, tenzij.....

tenzij de nederigheid van dit eenvoudige schepsel wordt uitverkoren om drager van het vuur van God zelf te zijn.
Wil God zich van een klein nietig mens als Mozes bedienen om in hem zichzelf als warmte en vuur te laten kennen?

Het braambos is ook het volk Israël.
bij grote bevrijders is dat altijd één: hun persoonlijk lot en het lot van hun volk.
Het is Israël dat het vuur van God mag dragen, dwars door de woestijn.

De vlam wordt niet door het hout gevoed.
Israël voedt de vlam niet, Mozes voedt de vlam niet, God voedt de vlam.
En Israël en Mozes zullen de vlam drágen!
Want, eens zal Mozes hier weer bij de berg staan, met zijn volk, na de uittocht uit Egypte.
En hier bij deze braamstruik, aan de voet van de berg, zal God opnieuw in vuur verschijnen en zal Hij een verbond sluiten met zijn volk.

Geheimzinnig. Zo'n visioen.
Je kunt er wel een béétje bij in de buurt komen, maar nooit écht helemaal.
Maar voor je het weet sta je op heilige grond. Met blote voeten in het zand.

De grond waarop eens Adam, naakt voor zijn Schepper stond.
De grond die toen nog de tuin was. Vruchtbaar, groen gras, met vruchtdragende bomen en planten. Met stromen levend water, helder als kristal. Zo zou het weer moeten zijn.
Evenals Adam verborg Mozes zijn gelaat.
Hoe kan een sterveling de God van hemel en aarde kunnen aanschouwen?

Ik heb gezien de ellende van mijn volk.
Ik heb gehoord het kermen en kreunen.
Ik ken hun lijden.
En ik daal af om te bevrijden.

Zegt God. Eerst was het nog een engel die de zaak in lichterlaaie zette, nu is het God zelf die roept.
De schreeuw van de onderdrukten, die opstijgt van de aardbodem, God hoort het.
De sterke die de zwakke verdrukt, God ziet het.
En deze God daalt af. Komt van den hoge naar beneden, naar allen die hongeren en dorsten naar gerechtigheid - zij zullen verzadigd worden in het land van God.
Een goed wijd land dat ons is toegezegd.
Een land waar melk en honing is in overvloed.
Melk en honing - Godenspijs voor de verdrukten en de geknechten. Vrediger voedsel en drank is er niet denkbaar: Geen leven hoeft er het leven voor te laten, geen dier hoeft ervoor te bloeden.
God, daalt af om te bevrijden.

Maar.....Mozes moet wel helpen redden.

Ik stuur jou!
Wie? Ik?
Ja, jij! Ik stuur jou om te bevrijden. Te redden wat er te redden valt.

Zo gaat dat in visioenen.
Visioenen zijn geen zoete dromen.
In visioenen openbaart de Eeuwige zich.
En dat is nooit vrijblijvend. Want er horen daden van bevrijding bij. Een opdracht - een roeping en zegen.

Ga, jij, ik stuur jou!

Maar Mozes sputtert tegen.
Ze zien me al aankomen!

Wie ben ik, dat ik dit doen mag. Nou, mag... moet!
Mozes vraagt wie ben ik?
en God antwoordt met te zeggen wie hij is:
Ik ben! Ik ben met jou!
Toe maar, ga! Ik ben met je.
Zo spreekt God Mozes moed in.
Godsvertrouwen geeft zelfvertrouwen.

Maar vertrouwen moet groeien.
Dat is er niet van het ene op het andere moment.
Ze zien hem al aankomen - wij? wij wegtrekken uit dit slavenhuis? Hoe had je je dat bedacht?
Hoe kom je op het idee?
Wie heeft je kop gek gemaakt?
God.
Wie?
God!
Wie is dat?

Mozes vraagt God naar zijn naam.
Daarmee vraagt hij God naar zijn geheim.
Je naam onthult je wezen.
Je naam zegt wie je bent:
Mozes heet Mozes, omdat hij uit het water is gehaald.
Hij is gered om te redden.

Mozes heeft niet alleen een roepnaam - het is zijn roepingsnaam. Jij moet Mozes zijn!

Wat nou, beste God, als de Israëlieten vragen naar jouw naam? Wat moet ik in Godsnaam zeggen?

Ik ben die ik ben, Mozes.
Zeg dat maar tegen ze: Ik ben heeft mij gezonden,
de God van jullie vaderen, van Abraham, Isaak en Jakob.

Ik ben die ik ben. Ik zal zijn die ik zijn zal.
Ik zal er zijn. Voor jou.
Ik was er met Abraham, met Isaak, met Jakob,
ik ben er voor jou. En ik zal zijn met alle mensen.
Ik ben er voor je.
Heb dus goede moed!

Het is een geheimzinnige naam.
Verhulling en onthulling tegelijk.
Verhulling, omdat wij God niet kunnen benoemen.
Een mens mag God niet uitbeelden, naar zijn beeld en gelijkenis, en hij kan het ook niet.
Hoe zouden wij?
God woont in de hemel en wij mensen op de aarde.

Een groot theoloog schreef dikke mooie boeken over God, maar het mooiste wat hij schreef was misschien wel dit:
'Wie God is weten wij hoegenaamd niet.'
Verhulling.

Maar die geheimzinnige naam is ook onthulling.
Ik ben er voor jullie. Ik zal er zijn voor jou.
Gods naam is een belofte.
Mijn wezen, zegt God, is er wezen.

Die naam is op ons gelegd.
Iedere keer weer. Onze hulp is in de naam van de Heer, die hemel en aarde gemaakt heeft.
Die trouw blijft tot in eeuwigheid en nooit laat varen het werk van zijn handen. Hij is er.

Maar.....
Als de Eeuwige zegt dat hij gehoord en gezien heeft,
alle ellende van zijn volk.....hoe zit dat dan?
Dat verhaal is duizenden jaren oud. De ellende en onderdrukking waaraan mensen lijden, duurt voort, tot op vandaag....
Ik hoef de krant maar open te slaan, of de TV aan te zetten of het slechte nieuws van geweld, terreur, haat, oorlog - het komt met bakken de huiskamer binnen.
En een beetje pessimist ziet dat alleen maar erger worden in plaats van minder.

En wat te denken van ons eigen leven. Dicht bij huis.
Zijn we daar helemaal vrij van zorgen, van ongeluk en pijn?
Voelen we ons volkomen vrij, van alle slavendienst bevrijd?

Hoe zit dat dan?

God zegt dat ie hoort en ziet, dat hij afdaalt om te bevrijden...maar het lijkt alsof we nog geen meter zijn opgeschoten....

Wat heeft het dan voor zin nog zo'n verhaal te vertellen in deze tijd, in deze wereld vol van geweld en onderdrukking.

Misschien waren we zonder dit verhaal nog veel verder van huis....
Misschien behoedt dit verhaal ons voor duizendmaal erger....

Dit verhaal, dit visioen houdt de hoop levend dat het anders kan, dat het ooit anders gaan zal. Het is een verhaal van geloven tegen beter weten, dat het komen zal, die nieuwe hemel en die nieuwe aarde.

Het verhaal kan ons aansporen om het vuur van de braamstruik in onszelf brandende te houden. Opdat ook wij horen en zien en afdalen om te bevrijden.

Het verhaal vertelt ons dat er een God is die met ons die weg van dagen wil gaan, tegen beter in, tegen alle illusies in -
een God wiens naam is: ik zal er zijn voor jou. Ik ben met je.
Alle dagen van je leven.

Ga. Ik stuur jou. Ga en draag mijn naam: ik zal er zijn voor jou.

Wees er, voor je naaste, je liefste lief, je verre vriend, de vreemdeling, de vluchteling. Wees er voor allen die kermen van ellende - luid of bijna onhoorbaar.
Ik zal er zijn zal met je zijn.

De Eeuwige legt zijn naam op ons. Vandaag nog.
En met die naam worden wij tot onze bestemming geroepen.
Wij vieren onze naamdag vandaag.

Moge het zo zijn, in de naam van de Vader, de Zoon en de heilige Geest. Amen.

- **Stilte**

- **Lied: Uit staat en stand**

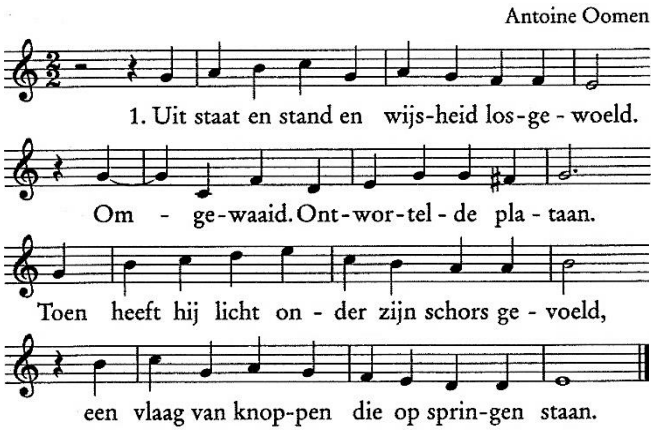

Uit jij en jou en woorden weggevlucht.
Ergens heen gejaagd, boomgrens voorbij.
Op adem komen in de dunne lucht,
je eigen hartslag horen. Vogelvrij.

Uit eigen aard en huid naar iemand toe,
onontkoombaar. En niet wonen meer
tot ik Hem, Hij mij vinden zal, en hoe
een zee van dromen gaat in mij tekeer.

AGAPE

- Mededelingen
- Inzameling van de gaven
- Muziek
- Brood en wijn
- **Tekst Agape**

Wij vieren de maaltijd in verbondenheid en liefde.
Dat brood en wijn ons daarbij de kracht geven voor onderweg.
In dat brood en in die wijn mogen wij allen delen
in de hoop dat er een nieuwe wereld komen zal,
waarin brood, recht en waardigheid zal zijn voor al wat leeft.

- **Lied: Gij die weet**

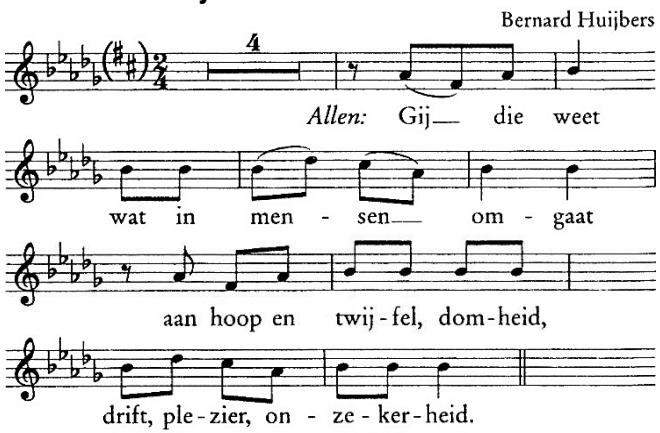

Gij die ons denken peilt
en ieder woord naar waarheid schat
en wat onzegbaar is onmiddellijk verstaat.

Gij toetst ons hart
en Gij zijt groter dan ons hart.
Op elk van ons houdt Gij uw oog gericht.
En niemand, of hij heeft een naam bij U.
En niemand valt of hij valt in uw handen,
en niemand leeft of hij leeft naar U toe.

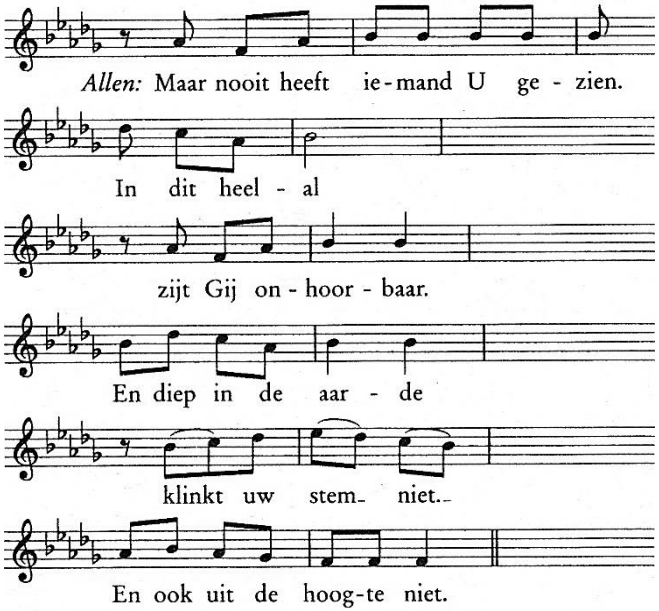

En niemand die de dood is ingegaan
keerde ooit terug om ons van U te groeten.

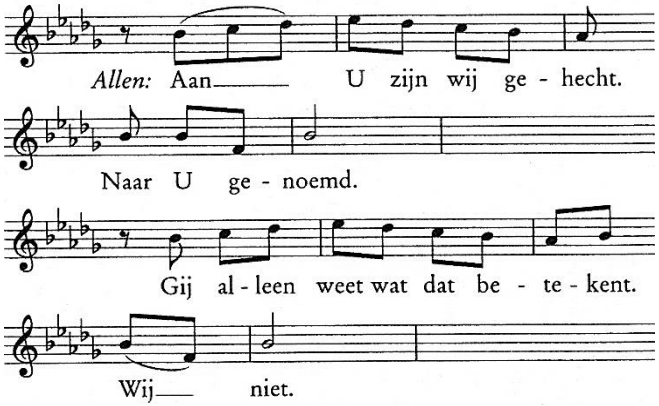

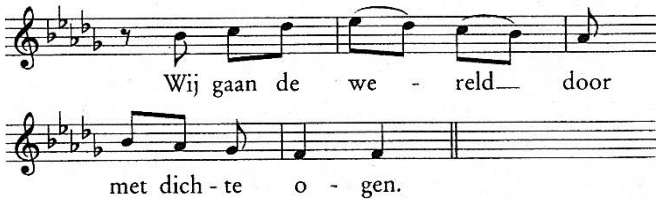

Maar soms herinneren wij ons een naam,
een oud verhaal dat ons is doorverteld,
over een mens die vol was van uw kracht,
Jezus van Nazareth, een zoon van Abraham.

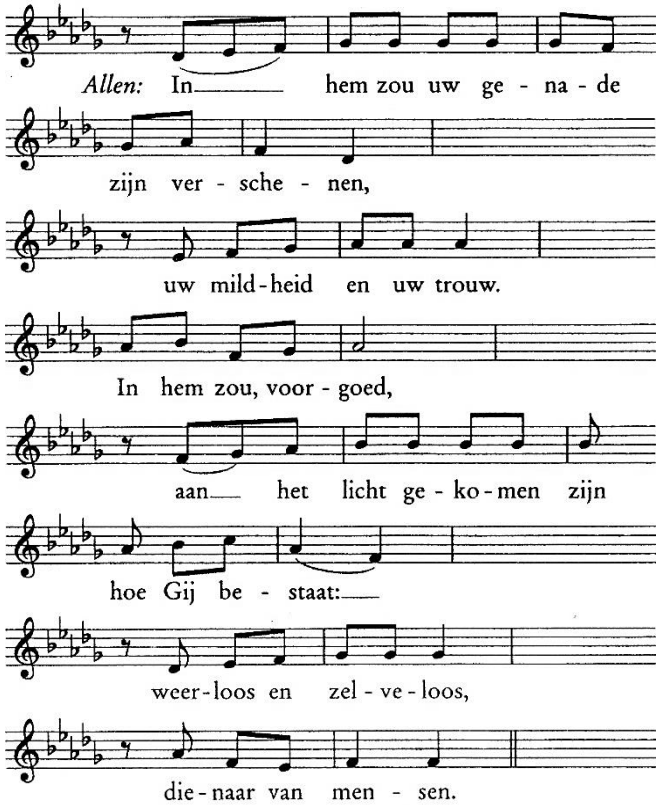

Hij was zoals wij zouden willen zijn:
een mens van God, een vriend, een licht, een herder,
die niet ten eigen bate heeft geleefd,
en niet vergeefs, onvruchtbaar, is gestorven.
Die in de laatste nacht dat hij nog leefde

het brood gebroken heeft en uitgedeeld,
en heeft gezegd: Neemt, eet
dit is mijn lichaam –
zo zult gij doen, tot mijn gedachtenis.
Toen nam hij ook de beker, en hij zei:
Dit is het nieuw verbond, dit is mijn bloed,
dat wordt vergoten tot vergeving van uw zonden.
Als je uit deze beker drinkt denk dan aan mij.
Tot zijn gedachtenis nemen wij daarom
dit brood en breken het voor elkaar,
om goed te weten wat ons te wachten staat
als wij leven hem achterna.

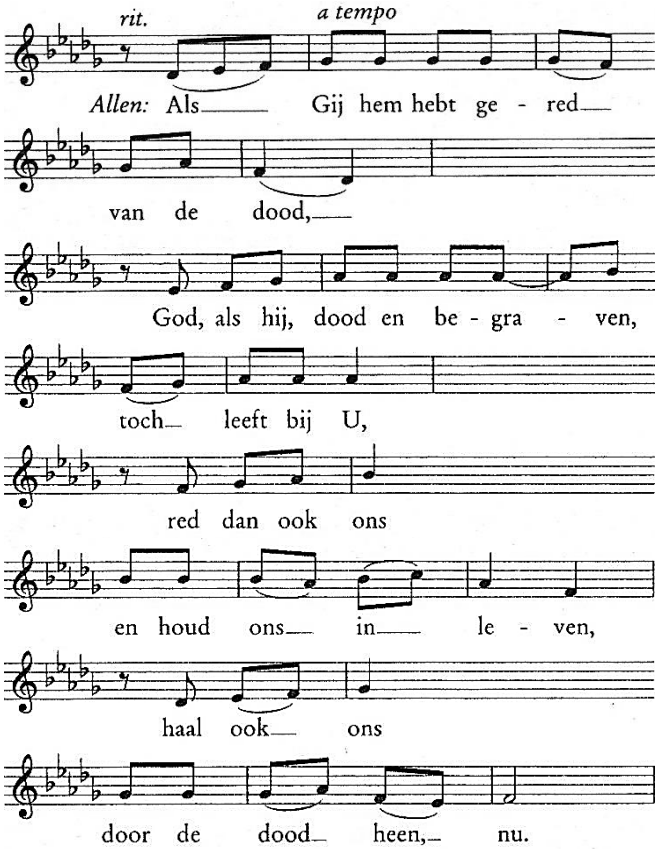

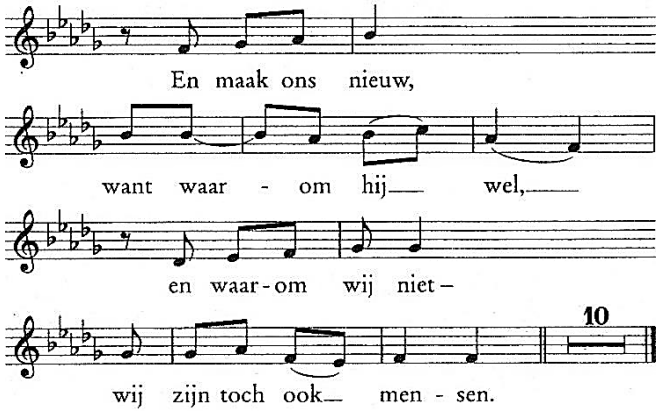

- **Uitnodiging tot vieren van brood en wijn**

  Moge het delen
  van dit brood en deze beker
  ons sterken in de hoop
  dat een nieuwe wereld komen zal
  waar brood en recht en liefde is
  genoeg voor allen.
  Kom dan want alles is gereed.

- **Muziek**
- **Lied: Jou gezocht bij dag**

Oosterhuis/Oomen
Jou gezocht bij dag.
Dacht: in licht woon jij. Breek de duisternis. (*mmmm)*
Keer je hart tot mij.

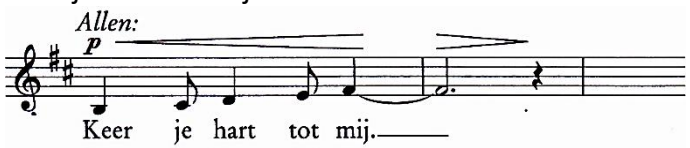

Spoorloos ben ik, dood.
Maar niet dood genoeg voor een eigen graf.
Uit jouw hand geroofd
toen je even niet keek, niet dacht aan mij.

Keer je hart tot mij.

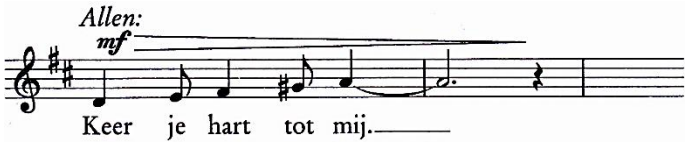

Plant nieuw hart in mij.
Geef mijn mond een stem, mijn schim een lichaam.
Dood is dood. Doofstom.
Daar weet niemand iets. Doorgestreepte naam.
Keer je hart tot mij.

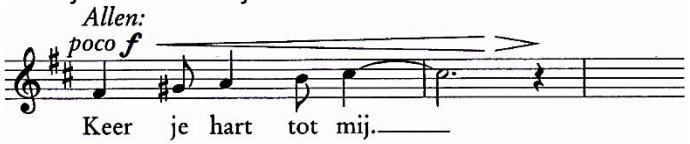

Als jij niet een glimp
van jou zendt naar mij wil ik niemand meer,
lach mijn masker stijf,
vlucht in duisternis, keer tot woestenij.
Keer je hart tot mij.

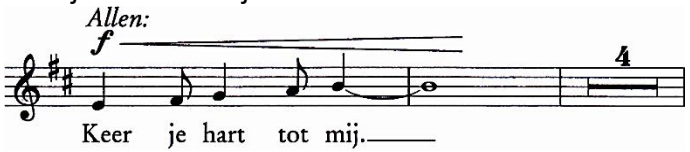

Kieren morgenlicht
Scheur de duisternis.
Keer mijn hart in mij. (*mmmm)*
Keer mijn hart in mij

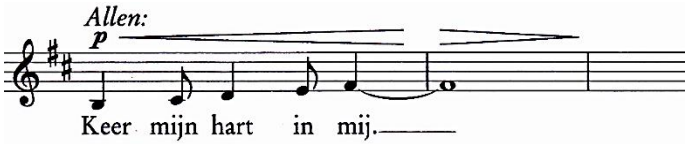

Keer mijn hart in mij

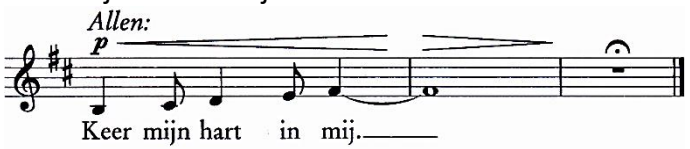

- **Voorbede**

Gezegend Gij, dit uur van ons leven,
deze dag die Gij ons geeft
Gezegend Gij
om het brood dat wij aten
de beker die wij dronken
dat wij gespaard zijn tot hier.

Gezegend om uw naam 'Ik zal er zijn'
Gij die alleen voor ons en met ons zijt
zolang wij zijn
voor mensen en met mensen.

Gij die ons roepen hoort,
U bidden wij:

Voor allen die slachtoffer zijn
van natuurrampen, hongersnood, oorlog,
voor alle doden in ons dagelijks verkeer -

voor kinderen zonder ouders
voor vluchtelingen zonder land
voor gemartelden en vermisten

voor zieken zonder hoop op genezing
voor onze doden - gedenk hun namen,
bewaar hun leven bij U.

Voor allen die geen woning hebben
of slecht behuisd zijn, bidden wij,
en voor hen wier verantwoordelijkheid het is
daar een eind aan te maken.
Tegen grondspeculanten en woekeraars
bidden wij.

Tegen rassenhaat en iedere vorm van discriminatie
bidden wij.
Dat wij elkaar niet afbreken
en het leven onmogelijk maken.

Voor allen die gewantrouwd worden,
die leven onder de druk
van verdachtmaking en kwaadsprekerij;
voor hen wier zelfvertrouwen wordt ondermijnd
door het harde oordeel van anderen;
voor allen die geen begrip ontmoeten,
geen woord dat hen geneest,
geen mens die hen aanvaardt.

Voor hen die ontmoedigd zijn
door de hardheid van mensen;
dat zij het levenslicht toch niet gaan haten,
dat zij het kwaad niet sterker achten dan het goede.

En voor onszelf:
dat ons niet begeeft de kracht tot liefde.

Zo bidden wij in de stilte van ons hart.....

En wij bidden:

- **Onze Vader**

Onze Vader die in de hemel zijt,
Uw naam worde geheiligd,
Uw koninkrijk kome,
Uw wil geschiede,
op aarde zoals in de hemel.
Geef ons heden ons dagelijks brood.
En vergeef ons onze schuld,
zoals ook wij onze schuldenaars vergeven.
En leid ons niet in verzoeking,
maar verlos ons van het kwade.
Want van U is het koninkrijk
en de kracht en de heerlijkheid tot in eeuwigheid. Amen.

- **Zegenwens**

Ga dan van hier in vrede.
Wees barmhartig voor wie op uw weg komt.
Heb elkander lief
en wees dragers van Gods zegen:

De LEVENDE zegene u en hij behoede u.
De LEVENDE doe zijn aangezicht over u lichten
en zij u genadig.
De LEVENDE verheffe zijn aangezicht over u
en geve u vrede. Amen.

- **Lied: Genoeg gezongen voor Hem** *Psalm 98*

Oosterhuis / Oomen
Genoeg gezongen voor Hem.
Nieuwe gezangen genoeg.
Nu wil ik een wonder.

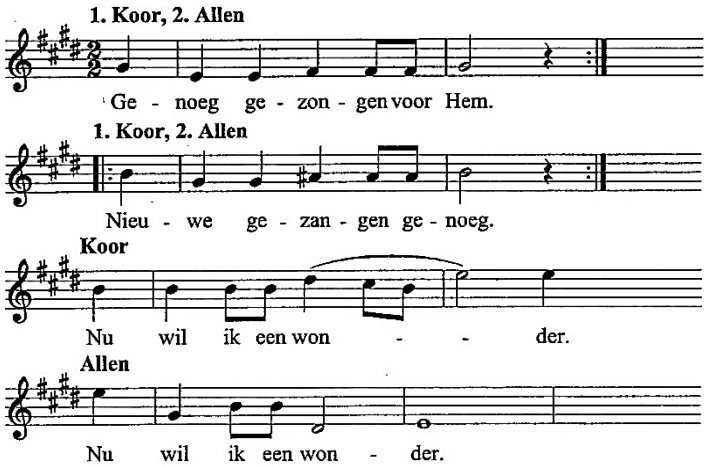

Twee handen die boeien slaken
twee armen om mij heen.
Nu wil ik Hem eindelijk zien:
twee armen heen om alle
oorlogvoerende volken -
zijn rechterhand wonden genezend
zijn linker uitdelend water en brood.
Plotseling staat voor de ogen der mensheid
een reddende engel
en heerlijkheid van nieuw begin
straalt van hem uit -
nu klinken tonen die nooit eerder klonken
hemelse harpen, bronzen klokken van zon.
Nu zingen ook de wereldzeeën mee,
in alle talen daveren de bergen,
klappen en fluiten rivieren,
trompettert heel de kosmos eensgezind,
Want morgen zal komen de Komende
want heden is Hij geboren -
en recht zal Hij spreken
recht recht dat niet krom trekt.
Verheffing van alle vernederden,
op aarde vrede.

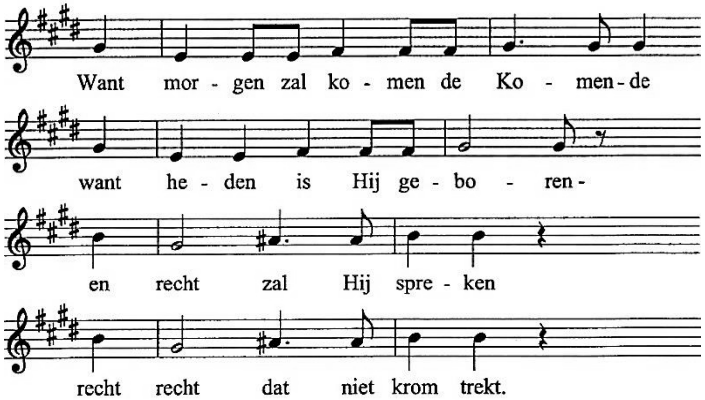

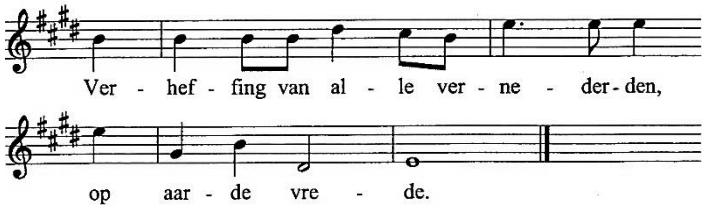

Colofon

Liedteksten:	Huub Oosterhuis
Voorganger:	Theo Menting
Projectkoor o.l.v.:	Karel Baken
Piano:	Geert Broeksteeg
Organisatie:	SOVE

SOVE staat voor Stichting Oecumenische Vieringen Eindhoven.
Informatie zie website: www.sove-eindhoven.nl
Contact via e-mail: info@sove-eindhoven.nl
of via Michel Besnard tel. 040 -281 00 73
Projectkoor in samenwerking met Leerhuis&Liturgie Brabant;
Inlichtingen koor: Marjon Starrowsky, tel. 040 -254 34 53
Of via e-mail: marjonstarrowsky@hotmail.com
Website:http://www.sove-eindhoven.nl zie boven
De volgende viering is op zaterdag 4 januari om 18.30 uur.
Het Leerhuis, voorafgaand aan deze viering,
is op donderdag 12 december in de Ontmoetingskerk,
Meerkollaan 3, 5613 BS Eindhoven.
De uitleg in dit leerhuis wordt verzorgd door Alex van Heusden,
exegeet en judaïcus van Ekklesia Leerhuis Amsterdam.
Informatie over het Leerhuis vindt u op de website: zie boven.
Of via Michel Besnard tel. 040 -281 00 73
SOVE stelt uw financiële ondersteuning zeer op prijs.
Het bankrekeningnummer is NL06 RABO 0157 0702 04
t.n.v. Stichting Oecumenische Vieringen Eindhoven.
Bij voorbaat dank.
Allen die gedoneerd hebben: onze hartelijke dank!!
Wij nodigen u uit om elkaar na de viering te ontmoeten
en onder het genot van koffie en thee te blijven napraten.